

Перелік використаних джерел

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40–41. Ст. 379.
2. Охріменко І. Оцінка ефективності діяльності органів і підрозділів Національної поліції України: погляд на проблему. Підприємництво, господарство і право. 2016. Вип. 11. С. 139.
3. Про затвердження Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції: Постанова Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 р. № 58. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/58-2018-%D0%BF#Text> (дата звернення: 15.10.2020 р.).
4. Кобзин Д. А., Черноусов А. Н., Шейко Р. В., Щербань С. В. Опрос общественного мнения о деятельности милиции в городе Харькове. Отчет о результатах социологического исследования. – Харьков, 2010.

Олександра Мишкевич

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ КОРУПЦІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ ПРОТИ ІНТЕРЕСІВ СЛУЖБИ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Поряд із застосуванням репресивних кримінально-правових заходів в якості основних принципів протидії корупції визначено пріоритетність заходів щодо її попередження.

Слід відразу констатувати, що чітке дотримання всіма посадовими особами адміністративних процедур і посадових регламентів дозволяють не допускати корупційних ситуацій.

Основними завданнями здійснення даного комплексу щодо зменшення корупційної спрямованості є: формування негативного ставлення до поведінки службовців, працівників, яке може сприйматися оточуючими як обіцянку або пропозицію надання хабара, а також організація виконання нормативних правових актів і управлінських рішень в області протидії корупції, створення умов, що ускладнюють можливість корупційної поведінки і забезпечують зниження рівня корупції.

На погляд Ларічева В. Д., об'єктивна необхідність виконання посадовими особами місцевого самоврядування обов'язків, встановлених з метою протидії корупції, неможлива без проведення в

муніципальних органах постійної організаційно-профілактичної роботи:

- по здійсненню оцінки корупційних ризиків;
- щодо підвищення прозорості та транспарентності діяльності, як самих муніципальних органів, так і посадових осіб місцевого самоврядування;
- щодо забезпечення зворотного зв'язку з населенням освіти за фактами конфлікту інтересів та звернення з метою схиляння до вчинення корупційних правопорушень;
- щодо вдосконалення процедур громадського контролю, перш за все публічної звітності глави та інших керівників освіти про реалізацію заходів у сфері протидії корупції, в т. ч. про недопущення конфлікту інтересів і корупційних ситуацій[4, с. 52].

Як вважає Куликов А. В., антикорупційну спрямованість має також оптимальна організація надання державних і муніципальних послуг, так як вона спрямована на:

- впорядкування адміністративних процедур і адміністративних дій;
- усунення надлишкових адміністративних процедур та надлишкових адміністративних дій;
- скорочення терміну надання послуги, а також термінів виконання окремих адміністративних процедур і адміністративних дій в рамках надання послуги;
- мінімізація безпосереднього спілкування заявників з службовцями (принцип «єдиного вікна»);
- надання послуги в електронній формі [3, с. 21].

Одним з важливих напрямків реалізації антикорупційних заходів є впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в сфері місцевого самоврядування. Організація надання громадянам державних і муніципальних послуг в електронному вигляді покликана знизити рівень корупції, мінімізувавши кількість особистих звернень громадян до органів влади і управління. Саме, щоб виключити можливість особистого розсуду чиновника, необхідно також вводити електронне рішення щодо виконання послуги. У складних ситуаціях, коли неможливо уникнути особистого розсуду, необхідно вводити колегіальне обговорення щодо прийняття рішення.

У зв'язку з цим, дослідження вимагають оновлені превентивні норми про обов'язок державних і муніципальних службовців повідомляти про конфлікт інтересів та зверненнях з метою схилення їх до вчинення корупційних правопорушень.

В даний час проблемним питанням у виконанні антикорупційного законодавства в органах місцевого самоврядування є процедура повідомлення службовцям про факти його схилення до вчинення корупційного правопорушення. Відповідно до Закону України «Про запобігання корупції», службовець зобов'язаний повідомляти представника наймача (роботодавця), органи прокуратури або інші державні органи про всі випадки звернення до нього будь-яких осіб з метою схилити її до вчинення корупційного правопорушення. Невиконання цього обов'язку, становить правопорушення, яке тягне за собою звільнення з служби, або залучення до інших видів відповідальності[1].

На думку Боргоякової Т.В., з метою забезпечення обґрунтованості та результативності зазначених профілактичних заходів протидії корупції, необхідно налагодити антикорупційний моніторинг громадської думки з питань прояви корупції, корупційності і ефективності заходів антикорупційної діяльності в органах місцевого самоврядування [2, с. 14].

Таким чином, організаційно-профілактичні заходи боротьби з корупцією повинні носити комплексний характер і включати в себе елементи (систему) попередження причин і умов, що сприяють злочинам корупційної спрямованості. Потрібно пам'ятати, що на рівні кожного суб'єкта України необхідна розробка організаційно-профілактичних заходів попередження корупційних злочинів в органах місцевого самоврядування.

Перелік використаних джерел

1. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VIII Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 49, – Ст. 2056
2. Боргоякова Т.В. Перспективні напрямки розвитку антикорупційного законодавства // Аналітичний вісник. - 2012. - №10 (453) / «Консультант плюс».
3. Воробйов А.В., Куликов А.В. До питання визначення поняття корупції, корупційної злочинності та корупційних злочинів // Актуальні проблеми теорії і практики конституційного судочинства: зб. науч. тр. Вип. 9. Одеса, 2014.
4. Ларічев В.Д. та ін. Одержання хабара муніципальним службовцям: кримінально - правові та кримінологічні аспекти: монографія. М. : Видавн. «Юртінформ», 2015.